

דבר מלכות

בס"ד. רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א

ליל ב' דחג השבועות ה'תנש"א*

— לקהל שיחיו שחזרו מה'תהלוכה" —

ב. ויש להוסיף בזה, לויט דעם וואָס עס בריינגט זיך אין פּוילישע ספרים, אַז „נמי לכם" איז בגימטריא „קץ":

דעצרטא אמר עבדי לי עגלא תילתא, אמר אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא — דלכאורה: כיון שכוונת ר"י בהעילוי דהאי יומא היא — שעל ידו נעשה הוא לומד תורה (כפרש"י), אין זה שייך דוקא להאי יומא" (יום נתינת התורה), שהרי לימוד התורה הי' גם לפני מ"ת (ואו' בסיון), וכמאחז"ל (יומא כח, ב) „מימיהו של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם, היו במצרים ישיבה עמהם . . .

אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה הי' וכו'". אלא, העילוי דהאי יומא הוא — שאז נמשכה ונתלבשה התורה למטה, עד ש,תורה לא בשמים היא" (נצבים ל, יב. וראה שבת פט, א. ב"מ נט, ב). ועל זה אמר ר"י שע"י „האי יומא", „למדתי תורה ונתרוממתי" (פרש"י). היינו שהתורה פועלת שינוי בה'תחתונים" (ראה בארוכה לקו"ש חט"ז ע' 211 ואילך. ובכ"מ). ולכן, רב יוסף ביומא דעצרתא „הי' מצוה לאנשי ביתו להכין לו סעודה" (פרש"י פסחים שם), שבזה מודגש, שהתורה נמשכת וחודרת בכל מציאות האדם, גם בגוף הגשמי.

9) ספר מאמר מרדכי מסכת פסחים, להרה"צ כו' הר"ר מרדכי מנדבורנא (סיגעט, תר"ס). וז"ל: הכל מודים בעצרת דבעינו נמי לכם . . . בעצרת שהוא זמן קבלת התורה, ואחז"ל (ראה עירובין נד, א. ע"ז ה, א. שמו"ר רפ"ב) חירות משעבוד מלכיות, אזי הוא הזמן המוכשר לעת רצון להתפלל לקרב קץ הגאולה. וזהו הכל מודים בעצרת דבעינו נמי לכם, דבעינו לשון אתם בעינו בעו (ישעי' כא,

א. בנוגע צו חג השבועות זאָגן חז"ל, אַז „הכל מודים בעצרת דבעינו נמי לכם, מאי טעמא, יום שניתנה בו תורה הוא". וואָס דער פירוש אין „לכם" איז — „שישמח בו במאכל ובמשתה"י.

וכידוע אַז דער חידוש פון „יום שניתנה בו תורה" איז — דער חיבור פון אלקות מיט דעם גוף הגשמי פון אידן⁴ („לכם"⁵) און מיט גשמיות העולם כביכול⁶ („התחתונים" יעלו לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים"⁸).

1) * והספת ביאור בכמה ענינים דלהלן — ראה שיחת יו"ד סיון שנה זו (ביחידות הכללית להאורחים שיחיו). חלקו נעתק להלן (פסחים ובהערות).

2) משא"כ בשאר הימים טובים יש פלוגתא אם צ"ל „חציו לכם" (פסחים שם. ביצה טו, ב). — ואפילו לפי ההלכה (רמב"ם הל' יו"ט פ"ו הי"ט (ובמ"מ שם). טושו"ע או"ח ר"ס תקכט. שו"ע אדה"ז שם ס"י) שבכל היום צ"ל „חציו לכם" — יש חילוק בין תגה"ש לשאר היום"ט, שב,שאר יו"ט ושבתות (ש)מותר להתענות בהם תענית חלום, משא"כ בחגה"ש „אסור להתענות תענית חלום" (שו"ע אדה"ז או"ח סתצ"ד ס"ח), אף שהתענית עונג לו (טור או"ח סרפ"ח. שו"ע אדה"ז שם ס"ג). וראה בארוכה לקו"ש חכ"ג ע' 27 ואילך (וש"נ).

3) פרש"י פסחים שם. וראה גם שו"ע אדה"ז סתצ"ד שם.
4) ראה תניא פמ"ט (סט, סע"ב ואילך): ובנו בחרת מכל עם ולשון (דקאי על מ"ת — ראה שו"ע אדה"ז או"ח ס"ו ס"ד) הוא הגוף החומרי כו'.
5) ראה גם לקו"ש ח"ב ע' 560.
6) ראה בארוכה לקו"ש ח"ג ע' 887 ואילך.
ובכ"מ.

7) תנחומא וראא טו. שמו"ר פ"ב, ג. ועוד.
8) ועפ"י יש לבאר מ"ש בהמשך הגמ' שם (לאחרי הדין דבעצרת בעינו לכם), „רב יוסף ביומא

* ולכן, „אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא בשוקא" — כי ע"י לימוד התורה מצ"ע (בלי הפעולה דהאי יומא"), נשאר האדם והעולם בבחי' „שוקא" ורשות הרבים (ראה לקו"ש שם ע' 214. ובכ"מ).

רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תשנ"א

דער יום ההסתלקות פון דוד מלכא משיחא („דוד מת בעצרת“¹⁶). וואָרום ע"פ הידוע¹⁷, אָז ביום ההסתלקות איז „פועל ישועות בקרב הארץ“¹⁸, איז פאַרשטאַנ-דיק, אָז בעצרת איז דאָ אַ ספּעציעלע פעולה והשפעה אין דעם ענין פון (דוד) מלכא משיחא (קץ הגלות וגאולה האמיתית והשלימה).

ונוסף לזה איז חג השבועות אויך דער יום ההסתלקות פון (רבי ישראל) ה' בעש"ט¹⁹, וועלכער איז אויך פאַרבונדן במיוחד מיט („נמי לכם“ –) די גאולה²⁰ האמיתית והשלימה²¹.

ולפני זה – פאַר דוד און בעש"ט – איז חג השבועות פאַרבונדן מיט דעם דריטען רועה ישראל – משה רבינו, „משה קיבל תורה מסיני“²² [וואָס דאָס (מתן תורה) איז דאָך דער טעם אויף דעם וואָס, בעצרת בעינן נמי לכם], „גואל ראשון הוא גואל

די שלימות פון גילוי אלקות למטה בגשמיות („לכם“) – וואָס „כבר הי' לעו-למים מעיין זה בשעת מתן תורה“¹⁰ – וועט זיין בגאולה האמיתית והשלימה (באם קץ¹¹ הגלות)¹². אויך ווי דאָס וועט זיך אויסדריקן אין דעם, אָז דעמאָלט וועט פאַרקומען אַ סעודה¹³ גשמית¹⁴ דוקא (אָזוי ווי בעצרת וואָס „בעינן נמי לכם“¹⁵.)

ויש לקשר זה („נמי לכם“ בגימטריא „קץ“) דערמיט, וואָס בחג השבועות איז

יב*) והוא לשון תפלה ובקשה**, נמי לכם" גימטריא ק"ץ, היינו שהוא זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה.

(10) תניא פל"ו (מו, א).

(11) ראה תניא שם (מו, ב): „אח"כ גרם החטא ונתגשמו הם והעולם עד עת קץ הימין שאז יודרך גשמיות הגוף והעולם ויוכלו לקבל אור ה' שיאיר לישראל ע"י התורה כו"ו.

(12) ושלימות השכר לדע"ל תהי' דוקא לבני נשמות בגופים בעוה"ז הגשמי (כדעת הרמב"ן בשער הגמול בסופו. וכ"ה ההכרעה בתורת החסידות – ראה לקו"ת צו טו, ג. דרושים לשבת שובה סה, סע"ד. דרמ"צ יד, ב. וראה אוה"ת חוקת ס"ע תתט. שם כרך ה' ע' א'תרלז).

(13) ב"ב עה, א. ועוד.

(14) נסמן ב,תשובות וביאורים" (קה"ת תשל"ד)

סי"א הערה 23 (ע' 57-8).

(15) וע"פ המבואר בפנים – יש להוסיף (ע"ד הרמז) בדיוק לשון חז"ל „הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם“: הענין דעצרת פועל, ש"הכל – כל עניני העולם – מודים“, שצריכים וזקוקים („בעינן***“) לקץ הגלות („נמי לכם“). כלומר: גם מציאות העולם עצמה באה לידי הכרה בגודל הצורך וההכרח לגאולה האמיתית והשלימה – שאז תהי' השלימות שלה (של העולם).

(*) ובפרש"י עה"ט: 9: אם תבקשו בקשתכם למהר הקץ. וראה גם ירושלמי תענית פ"א סה"א.

(**) ראה מצודת ציון עה"פ.

(***) נוסף להפירוש ב,בעינן" מלשון תפלה ובקשה, כנ"ל הערה 9.

16) ירושלמי ביצה פ"ב ה"ד. חגיגה פ"ב ה"ג. רות רבה פ"ג. תוד"ה אף עצרת – חגיגה יז, א. וראה לקו"ש ח"ח ע' 21 ואילך. וש"נ.

17) תניא אגה"ק סכ"ח (קמח, א).

18) לשון הכתוב – תהלים עד, יב.

19) לקו"ד ח"א לב, א.

20) כמענה מלך המשיח להבעש"ט על שאלתו „אימת אתי מר“ – „בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיך חוצה“ (כמ"ש באגה"ק ה' ידועה להבעש"ט – נדפסה בכתר שם טוב בתחלתו. ובכ"מ).

ולהעיר מהידוע דגילוי תורת הבעש"ט הוא „טעימה“ מגילוי תורת משיח (סה"מ תרס"ג בהוספות ע' רנא. וראה לקו"ש חט"ו ע' 282. וש"נ). וראה תו"ח שמות (שכט, סע"ב): „היראה הפנימית שהי' בבעש"ט ז"ל שהי' מעיין יראה של משיח כו"ו.“

21) וראה לקו"ש ח"ח ע' 23 ואילך, דעינינו של דוד הוא העבודה, דתחתונים יעלו לעליונים, וענינו של הבעש"ט – החיבור דירידת העליונים והעלאת התחתונים, ע"ש בארוכה.

22) אבות פ"א מ"א.

און מ'גייט אַלע צוזאַמען לארצנו הקדושה, ולירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש, ולביהמ"ק השלישי, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם²⁷, כולל אויך קרבנות של תודה ושמחה וואָס מ'וועט מסתם מקריב זיין אין פאַרבינדונג מיט דעם „קץ“ „נמי לכם“ און די גאולה, ובמכ"ש וק"ו וכו' פון אַ יחיד שיצא מבית האסורים.

ועוד והוא העיקר – אַז מ'איז ממשיך דעם זיין צוזאַמען דאָ – אין ארץ הקודש, און אין ירושלים עיר הקודש, און דאָרטן גופא – אין דעם „ציון“ (די פנימיות²⁸) פון ירושלים – דעם ביהמ"ק, און (דאָרטן גופא –) בקדש הקדשים, מקום הלוחות, כולל ובמיוחד – די לוחות ראשונות, וועלכע זיינען געגעבן געוואָרען צו משה רבינו בתחילת המ"ם ימים ראשונים (ביום מ"ת).

– האָט מען כל עינים אלו צוזאַמען מיט די שלשה האמורים לעיל: משה, ישראל בעש"ט, און דוד מלכא משיחא, ר"ת „מיד“,

(וּתִיכַף ו) מִיַּד מִמֶּשׁ, בַּגְּאוּלָּה הָאֲמִיתִית וְהַשְּׁלִימָה עַל יְדֵי מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ.

27) נוסח תפלת מוסף.

28) ראה לקו"ת דברים א, ב ואילך. רשימות הצ"צ לתהלים (יהל אור) ע' תקעה. וש"נ. ובכ"מ.

אחרון²³ – דורך משה (שקיבל תורה מסיני) ווערט נמשך דער כח אויף דעם „קץ“ (בגיימטריא „נמי לכם“) בגאולה האמיתית והשלימה.

ולהעיר ולהוסיף, אַז די ראשית־יבות פון די נעמען פון די שלשה רועים (משה, ישראל, דוד) – איז „מיד“ (ווי גערעדט פריער), וואָס איז מרמז אויף לשון חז"ל²⁴ – „מיד הן נגאלין“, אַז די גאולה האמיתית והשלימה קומט מִיַּד, מִיַּד בזמן גשמי פון גשמיות העולם („לכם“).

ג. ויהי רצון, אַז תיכף ומיד זאָל מקוים ווערן בפועל דער „נמי לכם“ – קץ וסיום והגלות. ובמילא האָט מען דעם סיום פון יום (הראשון ד) חג השבועות, ועאכו"כ דעם המשך פון יום השני דחג השבועות שנת „אראנו נפלאות“ – בגאולה האמיתית והשלימה, אַזוי, אַז אַנשטאַט זייענדיק אַ יו"ט שני של גליות – ווערט ער²⁵ גלייך דער טאַג פון קיבוץ גליות פון אַלע אידן, „בנערינו ובזקנינו בבנינו ובננותינו“²⁶;

23) ראה שמו"ר פ"ב, ו. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי. תו"א משפטים עה, ב.
24) ראה שבת קיח, ב. שהש"ר פ"ה, א (ב). ועוד. רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
25) להעיר משו"ת חת"ס או"ח סו"ס קמה: לא י"ט ב' של גליות רמז בשעת חדות מ"ת וחירות מאוה"ע (כמ"ש המג"א או"ח ר"ס תצד), אלא י"ט ב' של גאולה בביא כו', ע"ש. ואכ"מ.
26) בא' ג, ט.

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכי"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מבניו – התמימים בפרט,
משלוחיו, חסידיו וכלל ישראל – בכלל
ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'
ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל
בגאולה האמיתית והשלימה
נאו תיכף ומי"ד ממ"ש!

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!